

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

III. Hexapla inchoat,

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A Et tum ad Firmianum Cæsareæ Cappadocie Episcopum, summa sibi necessitudine de-
vinctum, tota cum Firmiliano invitante eum Cappadocia, fugisse certis rationibus ad
credendum duci sumus. Cum enim probaverimus supra in Quinta Persecutionis tem-
pora fugam hanc cadere neutquam posse, superest ut ad Sextam qua fuit Maximini, vel
ad Decianam referatur. Atque Decius biennium non explevit in Imperio, diuque etiam,
dum rerum potius est, in vinculis fuit Origenes; cum toto biennio illic apud Julianam
latuerit, ut scriptum est à Palladio. Omnia igitur in Maximini Persecutionem incidit
Cæsariensis iste secessus. Firmianum quoque cum rebus ipse suis consulteret (ad Ecclesie
fæcias Præsidæ potissimum pertinebat periculum) alicubi latuisse, & cum Origene
fortasse, credibile est, postquam securum ei apud Julianam perfugium assignavit. Hæc
abundans opibus, easque in Ecclesiæ commoda profundere solita, summa liberalitate ho-
minem de Republica Christiana optime meritum complexa est; nec hospitio exceptit so-
lum, sed Bibliotheca etiam, quam instruissimam à Symmacho hereditario jure obti-
nebat.

B III. Illic insigne Hexaplorum opus tum inchoasse Origenem existimo, maximam na-
stum librorum supellestrem, & Interpretationum præsertim Scripturæ, quas in suos usus
collegisse Symmachum verisimile est, cum ipse suam adornaret. Iam primam quidem
eorum descriptionem animo præformatæ, cum versaretur Alexandria, nonnullaque ad
id Scriptura interpretationes collegisse & contulisse significare videtur Eusebius; quas &

C Euseb. 1.8.
H. B. cap. 16.
Hieron. lib.
Apolog. in
Rufin. c. 9.
Epiph. Har.
De part. &
men. c. 18.
Suidas. in
Origene.
Tyri ea elaborata fuisse testificantis, hoc est partim Tyri, partim in iis locis, in quibus
moram fecit Origenes viginti octo annorum decursu, quos Tyri ætös Epiphanius falso
arbitrabatur. Hæc à nobis tractabuntur inferius. Commode vero ad eam lucubratio-
nem referri potest quod de se dicit Origenes apud Suidam, solitum essi sibi, ev. κατεστις facile enim persuader succivis horis varia
ipsum exemplaria simul contendisse, qui labor ad condenda Hexapla erat veluti οδηγοῦσθαι.

D IV. Ambroſius interim jam supra nobis commemoratus, & Cæſariensis Ecclesiæ
Presbyter Protoſterus, flagrante hac Persecutione comprehensi & in custodiam acti sunt.

D Quamvis autem ipſi per ſe Christi cauſam propugnarent viriliter, non mediocriter ta-
men utrumque conſervavit Origenes, miſſo aureo libello, quo ad martyrium eos est ad-
hortatus. Librum hunc igitur in Cæſariensi latibulo ſcriptum fuisse merito videmur con-
jicere: quo vero deſtinatus fuerit, ſeu quibus in locis torti fuerint Ambroſius & Proto-
ſterus, id conjectura aſſequi facile non eſt. Sic eos alloquitur Origenes in eo, de quo
quaerimus, libello: παῦλος πρὸς ἡρακλεῖτα, εἰ τοῦ αὐτοῦ θεοφόρου οὐ οἶσαν. ναυτὶ δὲ, εἰ καὶ
αἱ Σύραι αὐτῷ οὐ εὐχαριστοῦσι. Dicat quidem Panlus: Si (ſecundum hominem) ad heſtias pugnavi
Ephesi: Nos autem. Si (ſecundum hominem) interfectus sum in Germania. Loqui Origenem ex
Ambroſij, & Protoſteri persona manifeſtum eſt; nullum ipſe ſiquidem hoc tempore diſ-
crimen adiit. Quid sit autem Germania illa, magna dijudicatio eſt. Addubitac Ortelius

E Prolem.
Geogr. libr.
5 cap. 6.
Plini. libr. 5.
cap. 32.
anno Germania fit Germanopolis, quam in Paphlagonum mediterraneis collocaet Pro-
lemaeus; Germanopolim autem eadem eſſe ſuſpicatur ac Germanicopolim Plini, in
Bithynia ad mare ſitan. Falli illum tam ſcio, quam ſcio me vivere. Catena veteris Greca in
Evangelia laudat Severum Antiochenum in Operc ad Thomam Germania Epifcopum.
Hinc aliquis conjetterit eam eſſe Germanicam qua Euphrateſis urbs eft Archiepifcopa-
lis, Antiochenæ ſubdita Ecclesiæ. At Germania metropolis eft, Constantinopolitanæ
Ecclesiæ ſubjecta, ordine 68. juxta Dispositionem Leonis Philosophi qua Iuris Græco-
romani collectioni Leunclanianæ inſerta eft, & ad calcem libri De officiis Constantino-
poleos Georgij Codini eft adexta. In altera vero Palæologi Dispositione, qua priorem
hanc excipit in eodem Codini libro, ſic habetur: Ius Græcor. Tom. 1. l. 2.

F Hinc appetat legendum γερμανια, atque idem eſſe Germia ac Germaniam. Germia au-
tem in Galatia ſecunda ſeu Salutari conſtituent Notitiae veteres, & inter Archiepifcopatus
κατεστις referunt. Sed his repugnat eadem Leonis Dispositio; nam postquam Metro-
poles, & in iis Germaniam recenſuit, ſubjugit Archiepifcopatus, & inter eos Germiis
ſecundum locum aſſignat. Quid igitur ſtatuum, non habeo: ſuum unicuique relinquo ju-
dicium, fatius ducens ſilere in re incerta, quam vanas & futileſ conjecturas proponere.
Quod ſi integra ſupereret illa Leonis γερμανια, nec extrema ſuſi parte ſuſiſt mutilata,
in qua unicuique Metropoli attributa Dioceses recenſebantur, Germania ſitum facile
cognosceremus. Atque hæc haſtentus.

G V. Origenes in Julianæ Bibliotheca tamdiu videtur delituisse quoad vixit Maximinus.
Is demum ad Aquileiam per militarem tumultum cum filio perit, anno imperij tertio: